

حمله پهپادی یمنی‌ها به فرودگاه دویبی

صفحه ۱۵

حسین کیهانی، دوندۀ ۳ هزار متر ایران با رکورد شکنی قهرمان آسیا شد
غیرمنتظره‌ترین طلای جاکارتا

صفحه ۱۴

تیتراهای امروز

گفت‌وگوی «وطن امروز» با سردار محمدحسین جلالی، رئیس سازمان پدافند غیرعامل کشور

جنگ اقلیمی تخیل نیست

ما یک سازمان تهدیدمحور هستیم. کار ما هم مشخص است: رصد و پایش تهدیدات. من نمی‌توانم به پدیده‌ها با نگاه مثبت نگاه کنم. لذا مثلا وظیفه ما در این زمینه با سازمان هواشناسی فرق دارد

صفحه ۵

برونده «وطن امروز» برای سالگرد شهادت رجایی و باهنر به بهانه رونمایی از مستند «نفوذی»

پرورنده مغفول!

صفحه ۱۳

گزارش «وطن امروز» از پشت پرده خریدهای نظامی مسالمة‌دار در رژیم پهلوی

اِفرمِرگ!

سانحه اخیر جنگنده F5 و آمار تیمسار آذربیزین از اجکت‌های مرگبار F5
چرا ساخت جنگنده بومی کوثر در دستور کار قرار گرفت؟

صفحه ۲

توسط قوه قضائیه صورت گرفت

انتشار تصاویر قاضی متخلف

صفحه ۲

مالیات ۱۷

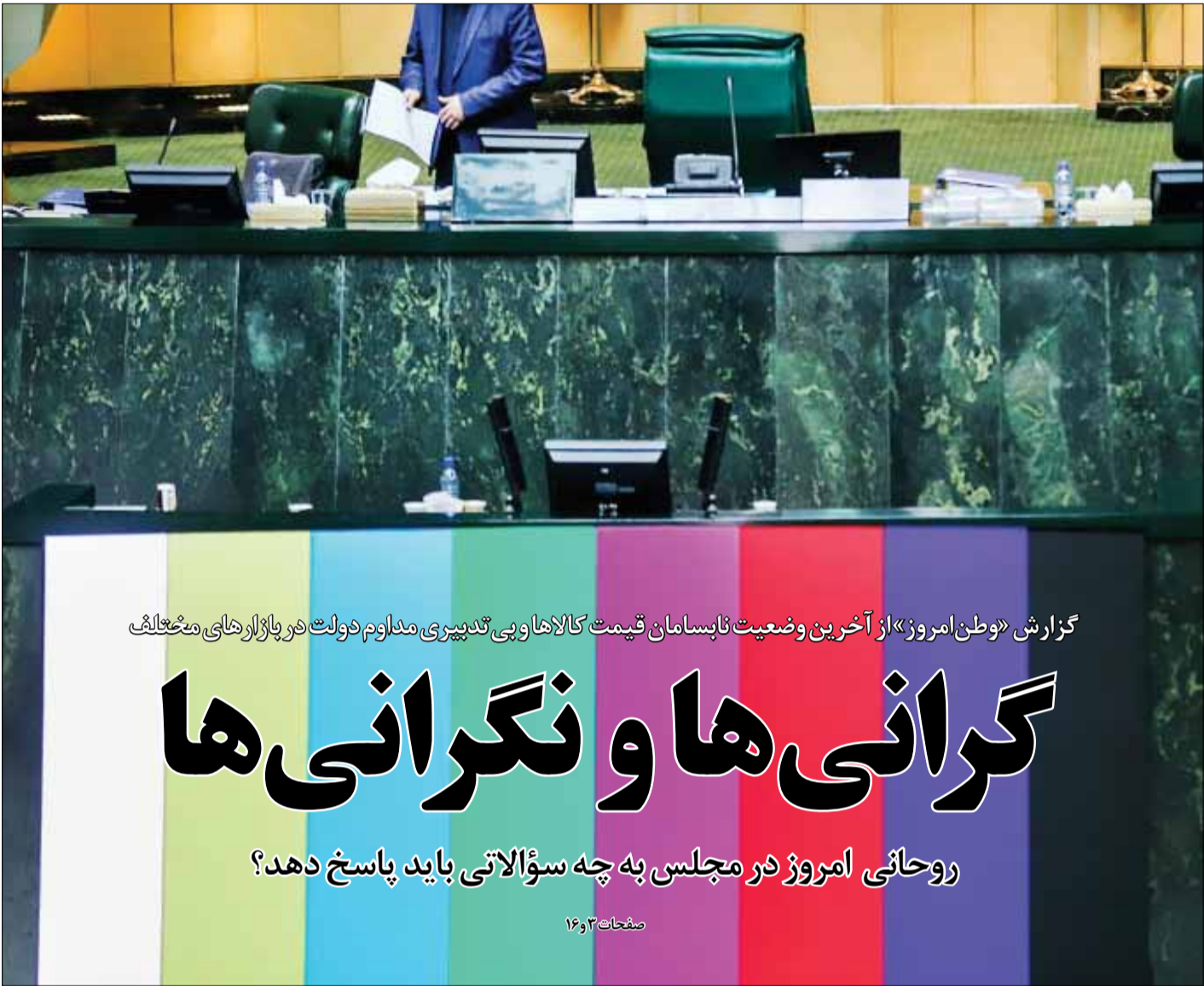
راهی برای کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی

عباس شریفی

دولت‌ها به منظور تأمین شرایط مناسب برای کارکرد بهینه بازار، جبران شکست بازار، بازتوزیع درآمد و سایر وظایف خود به منابع پایداری نیاز دارند. اولین و کارآمدترین گزینه برای تأمین این منابع، مالیات‌ستانی است.^(۱) ساختار فعلی اقتصاد کشور به گونه‌ای است که چرخه عمده فعالیت‌های اقتصادی متکی به نفت است و با جریان آن به گردش درمی‌آید. علاوه بر ناپایداری درآمدهای نفتی، متاثر از چنین وابستگی، شبکه‌های تولید و توزیع ارزش شکل ویژه‌ای به خود گرفته‌اند. به گونه‌ای که اقبال و طبقات گوناگون، به نسبت صحیحی از مواهب آن بهره‌مند نمی‌شوند و اساسا چنین ساختاری امکان تحقق عدلانه منافع همگان میسر نخواهد بود. از طرفی استحکام یک اقتصاد وابسته به کیفیت تولید است.^(۲) سهم بالای درآمدهای نفتی در بودجه دولت و سهم بالای فروش نفت در شاخص تولید ناخالص داخلی (GDP) حکایت از سهم ناچیز فعالیت‌های مولد و ساختار بحرانی تولید ارزش در کشور دارد. چنین ساختاری منجر به بروز معضلات عظیمی نظیر سفته‌بازی گسترده، شکاف درآمدی قابل توجه، فقر افشاری که به رغم ایفای نقش اساسی در شبکه تولید منافع، در مسیر شبکه توزیع منافع قرار ندارند، نپایداری شدن فساد اداری و سایر معضلات شده است. خام‌فروشی نفت و اتکا به درآمدهای آن به مثابه فروش گنج خدادادی یک ملت و نسل‌های آینده‌اش است که برای تأمین مخارج روزانه دولت انجام می‌شود. چون نفت یک ثروت ملی است، بنابراین منطقی است از منابع حاصل از فروش نفت برای تأمین هزینه‌های جاری دولت استفاده نشود. در واقع، باید از این منابع برای افزایش ثروت و رشد اقتصادی کشور بهره گرفت. از طرفی فلسفه درآمدی یک دولت سالم باید همانند سایر آحاد جامعه و به تناسب ارائه خدمات باشد. برای دریافت چنین درآمدی دولت‌ها به اخذ مالیات می‌پردازند. مالیات اصلی‌ترین ابزار تأمین‌کننده درآمد دولت در کشورهای توسعه‌یافته است.

در کشور ما، وابستگی بودجه به نفت در بودجه سال ۱۳۹۷، حدود ۳۶ درصد است. البته باید توجه داشت که این نسبت کمتر از میزان واقعی برآورد شده است. زیرا منابع غیرنفتی لایحه در عمل خوشبینانه برآورد شده و...

ادامه در صفحه ۱۳

گزارش «وطن امروز» از آخرین وضعیت نابسامان قیمت کالاها و بی‌تدبیری مداوم دولت در بازارهای مختلف

گرانی‌ها و نگرانی‌ها

روحانی امروز در مجلس به چه سوالاتی باید پاسخ دهد؟

صفحات ۱۶ و ۳

عکس: محمدعلی پور

سازمان حفاظت محیط‌زیست هم به اجرای تعهدات ایران در موافقتنامه پاریس اذعان کرد

آیا مجلس بیدار می‌شود؟

از جوابیه خود برای توجیه تعهدی که در موافقتنامه پاریس برای کاهش ۱۲ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای داده شده، به سندن ابلاغی رهبر انقلاب به سازمان حفاظت محیط‌زیست در سال ۱۳۹۵ و سیاست‌های کلی اصلاح الگوی مصرف ابلاغ شده در سال ۱۳۸۹ اشاره کرده و آنها را تعهدات سخت‌تری در این زمینه خوانده است. اولاً موافقتنامه پاریس تقریبا هیچ ارتباطی به سیاست‌های کلی ابلاغ شده از سوی رهبر انقلاب ندارد. ثانیاً اگر دولت محترم به این سیاست‌های کلی پایبند است، متناسب با آنها برنامه‌های اجرایی تدوین کند. رهبر انقلاب اخیراً درباره FATF فرمودند: «ممکن است برخی مفاد معاهدات بین‌المللی خوب باشد اما هیچ ضرورتی ندارد با استناد به این مفاد به کنوانسیون‌هایی بپیوندیم که از عمق اهداف آنها آگاه نیستیم یا می‌دانیم که مشکلاتی دارند». تلاش برای تطبیق موافقتنامه پاریس با سیاست‌های کلی ابلاغ‌شده از سوی رهبر انقلاب، بلاتشبیه مانند تلاش کمونیست‌ها و لیبرال‌ها برای تطبیق اصول و ارزش‌های شان با قرآن و سنت رسول خدا(ص) است. در بخش دیگری از جوابیه آمده است: «تعهد ایران کاهش ۴ درصد غیرمشروط و کاهش ۸ درصد اضافی (جمعاً ۱۲ درصد) مشروط به رفع

در بخش پایانی جوابیه سازمان حفاظت محیط‌زیست با اشاره به ماده ۲۱ موافقتنامه پاریس ادعا شده که «حتی اگر ایران این موافقتنامه را امضا نمی‌کرد، با توجه به تصویب ۵۵ عضوی که جمعاً ۵۵ درصد گازهای گلخانه‌ای جهان را منتشر می‌کنند، این موافقتنامه برای ایران لازم‌الاجرا می‌شد». این ادعا کاملاً خلاف واقع است. آنچه مورد اشاره ماده ۲۱ موافقتنامه است، مانند تمام موافقتنامه‌های بین‌المللی، ناظر به تاریخ لازم‌الاجرا شدن موافقتنامه برای امضاکنندگان است، نه لازم‌الاجرا شدن آن برای کسانی که حتی آن را امضا نکرده‌اند! با این استدلال مضحک، آمریکا که اکنون از موافقتنامه پاریس خارج شده است، چاره‌ای جز اجرای آن ندارد، که اگر اینگونه بود، خروج آمریکا معنی نداشت.

جوابیه سازمان حفاظت محیط‌زیست پیرو این استدلال بی‌پایه درباره لازم‌الاجرا شدن موافقتنامه برای ایران اضافه کرده است: «صلاح در این بود با توجه به تهدیدات فراگیر ناشی از تغییر اقلیم در سطح جهان و کشورمان، این موضوع به صورت جدی توسط کشور دنبال می‌شد». این عبارات، ناظر به اجرای ۳ ساله موافقتنامه پاریس بدون مصوبه مجلس است اما پرسش این است که این «صلاح» مورد ادعای سازمان حفاظت محیط‌زیست را چه کسانی تشخیص داده‌اند؟ مگر مجلس شورای اسلامی برای بررسی همین موارد در قانون اساسی پیش‌بینی نشده است؟ چرا بدون طی فرآیند حقوقی لازم، این موافقتنامه به دست اجرا سپرده شده است؟

ان‌شاءالله طی روزهای آینده، مقابله متن به متن برنامه ملی مشارکت در گازهای گلخانه‌ای را که با تصویب هیات وزیران از آبان ۹۴ در حال اجرا توسط دستگاه‌هاست و متن انگلیسی تعهدات ایران در موافقتنامه پاریس را منتشر خواهیم کرد تا برای کسانی که کمترین تردیدی در این باره دارند، روشن شود دولت با دور زدن قانون اساسی، آنچه را که به عنوان تعهدات ایران در موافقتنامه پاریس ثبت کرده، در ۳ سال گذشته اجرا کرده است.

سازمان حفاظت محیط‌زیست در موافقتنامه پاریس اذعان کرد

به دستگاه‌ها ابلاغ شده و چنانکه در جوابیه وزارت نیرو می‌بینیم، با تمام توان اجرا هم شده است، این ادعا که برنامه یاد شده «مدنظر» است یا «تعهدی برای کشور ایجاد نمی‌کند»، توهین به شعور ملت نیست؟ می‌گویند برنامه‌ای که ۳ سال گذشته در حال اجرای آن بوده‌اند، مدنظر است و تعهدی هم برای کشور ایجاد نمی‌کند!

در جوابیه وزارت نیرو آمده است: «در سال جاری جلسات تخصصی برگزار شده و بناسبت برنامه مدنظر (Intended) تبدیل به برنامه قطعی شده و تقدیم مجلس شود». اینکه بناسبت سرانجام این برنامه تقدیم مجلس شود جای شکر دارد اما نخستین پرسش درباره این برنامه این است که چرا سرکار خانم ابتکار سال گذشته وجود چنین برنامه‌ای را در کمیسیون کشاورزی، آب و معادن طبیعی مجلس انکار کرده است؟ پرسش مهم‌تر اینکه وقتی برنامه ملی از آبان‌ماه سال ۹۴ در حال اجرا توسط دستگاه‌هاست، تغییر آن به برنامه قطعی یا تقدیم شدن یا نشدنش به مجلس چه تفاوتی خواهد داشت؟ این قبیل رفتارها، تقلیل جایگاه مجلس به یک مکانیسم تشریفاتی و بی‌اعتنایی به قانون اساسی کشور نیست؟

سازمان حفاظت محیط‌زیست در بخش دیگری

بازتاب

جوابیه سازمان محیط‌زیست به «وطن امروز»
«پیرو درج خبری تحت عنوان «چگونه موافقتنامه پاریس بدون تصویب اجرایی شد؟» مورخ ۹۷/۵/۱۲ در آن روزنامه، خواهشمند است دستور فرمایید بر اساس قانون مطبوعات جوابیه این سازمان به منظور تنویر افکار عمومی در آن روزنامه منتشر شود. به گزارش روابط عمومی سازمان حفاظت از محیط‌زیست، در سال ۲۰۱۴ از کشورها خواسته شد برنامه مد نظر مشارکت ملی خود را تا قبل از کنفرانس بیست و یکم به دبیرخانه کنوانسیون تغییر اقلیم ارائه دهند. بر همین اساس جلسات متعددی در کارگروه ملی برای تصمیم‌گیری در خصوص چگونگی ارائه برنامه INDC برگزار شد. با توجه به محاسبات دقیق انجام شده و اسناد پشتیبان موجود، رقمی بسیار بالاتر از رقم ۴ درصد کاهش انتشار بلاشروط اعلام و در INDC به عنوان پتانسیل کاهش انتشار کشور مطرح شد. در نهایت در جلسات نهایی با حضور وزیران وقت، رقم ۴ درصد بلاشروط و ۸ درصد مشروط به دریافت کمک‌های بین‌المللی و انتقال فناوری‌های لازم توسط کشورهای توسعه یافته و رفع کامل تحریم‌ها تصویب شده و در تاریخ ۹۴/۸/۲۶ به شماره نامه ۱۱۳۲۱۱/ت ۵۲۵۱۲ به تصویب هیات وزیران رسید و در این راستا ۱۲ مورد از موافقتنامه جهت بررسی اعلام شده بوده است و پس از اینکه موافقتنامه پاریس جهت تصویب، تقدیم مجلس شورای اسلامی شد الحاقیه پاریس اشاره در موافقتنامه قبلا به تصویب رسیده بود. توضیح اینکه این برنامه به عنوان برنامه مدنظر کشور بوده نه برنامه نهایی ملی و تعهدی برای کشور ایجاد نکرده است. گفتنی است در این راستا در سال گذشته نیز مرکز پژوهش‌های زرنبایی و امور تولیدی مجلس شورای اسلامی طی نامه شماره ۱۲۵۸۶-۱۴۱۰-۸۲ مورخ ۹۶/۳/۱۶ از سازمان حفاظت محیط‌زیست خواست تا به بررسی ابعاذ مختلف موافقتنامه پاریس بپردازد و در این راستا ۱۲ مورد از موافقتنامه جهت بررسی اعلام شده بود که این سازمان به همراه هر کدام از دستگاه‌های عضو کارگروه ملی تغییر آب و هوا هر یک از موارد را به تفکیک مورد بررسی و تحلیل قرار داده و به تفصیل طی نامه شماره ۹۶/۱۳۲۷۷ مورخ ۹۶/۵/۷ پاسخ به مجلس محترم شورای اسلامی ارسال شد.

ادامه در صفحه ۱۳

یادداشت امروز

بازی کهنه دولت: حرکت خلاف راهنما!

وحید مختاری

«دولت می‌تواند و باید بتواند مشکلات اقتصادی را حل کند». این گزاره را شاید بتوان عصاره سخنان اخیر رهبر انقلاب در دیدار اقبال مختلف مردم تلقی کرد. سخنانی که با استقبال و پیام تشکرآمیز هیات دولت خطاب به رهبری همراه شد. در پیش گرفتن چنین رویکردی از سوی آیت‌الله خامنه‌ای، هم‌زمان دارای ابعاد سیاسی و اقتصادی مهمی است که باید آن را در لوحه تاریخ جمهوری اسلامی برای همیشه ثبت و ضبط کرد. نخست اینکه رهبر انقلاب همچنان که بارها نشان داده‌اند، در همه حال، مهم‌ترین حامی و پشتیبان نتیجه قانونی رای مردم بوده و هستند؛ چه آنجا که سال ۸۸ و در میانه اردو کشی خیابانی فتنه‌گران برای ابطال واهی رای مردم، با قاطعیت می‌گویند: «زیر بار بدعت‌های غیرقانونی نخواهم رفت» و چه حالا که به پیروز انتخابات آن روز هشدار می‌دهند حرف زدن از استعفای دولت، بازی در زمین دشمن است!

رهبر انقلاب در روز نخست فروردین ماه ۹۶ و زمانی که هنوز رئیس دولت دوازدهم مشخص نبود نیز نکات ناگفته و مهمی را در همین زمینه بر زبان آورده بودند: «بنده در انتخابات دخالت نمی‌کنم. یک‌جا فقط دخالت می‌کنم که کسانی بخواهند در مقابل رای مردم بایستند و رای مردم را بشکنند. در سال‌های گذشته هم همینطور بوده است: در سال ۸۴، ۸۸ و ۹۲. بعضی جلوی چشم مردم بود و بعضی را مردم متوجه نشدند. در همه این سال‌ها بنده ایستادم و گفتم نتیجه انتخاب مردم هرچه که هست باید تحقق پیدا کند». بگذارید این بخش از کلام را جمع‌بندی کنیم: معنای روشن سخنان اخیر رهبری جز

این نیست که آنچه با نام جمهوری اسلامی می‌شناسیم، چیزی جز ملت ایران و اراده آنها در محقق شدن همین واقعیت است که از زوی شکست این نظام مردمی را طی ۴۰ سال به کلبوس آمریکایی‌ها بدل کرده است. دولت طبعاً از این سئویه سخنان سکانتدار انقلاب مشعوف شده، بشدت حمایت می‌کند. بعد اقتصادی سخنان رهبری اما اهمیت راهبردی کمتری از بعد سیاسی ندارد، بلکه می‌توان گفت بعد سیاسی بیانات نیز ناظر به آن بیان شده است! عصاره کلام در اینجا این است: ۱- دشمن برای کسی قبا نمی‌دوزد. ۲- گره زدن حل معضلات داخلی به مذاکره با دشمن، از ابتدا اشتباهی فاحش بوده است. ۳- معضلات اقتصادی راه‌حل داخلی دارد. ۴- برخی اقدامات مدیران اقتصادی دولت طی چند ماه اخیر بی‌شبهت به خیانت نبود! دولت طبعاً از این بخش سخنان رهبر فرزانه انقلاب استقبال چندانی نمی‌کند. چنانکه حسن روحانی جدیداً به ترامپ گفته است: «با روند خوبی داشتیم مذاکره می‌کردیم اما خودش آن را تخریب کرده و پل را خراب کرده و آن طرف ایستاده و می‌گوید باید چگونه عبور کنم؟! اگر می‌خواستید عبور کنید، چرا خراب کردید؟»

روحانی ادامه می‌دهد: «گر می‌خواستید همدیگر را ببینیم چل را خراب کردید؟ خودشان پل را خراب کرده و آن طرف ایستاده و داد می‌زنند، اینکه نشد، اگر کسی می‌گوید بیایید پل را مرموزتبه درست کنید، پل را که درست کردید خود به خود و به طور طبیعی رفت و آمد درست می‌شود!» این یعنی آنکه حسن روحانی نه تنها از تجربه تلخ برجام عبرت نگرفته، بلکه همچنان آن را واجد کارایی می‌داند. طبعاً در پیش گرفتن چنین رویکردی تناقض بنیادین بسا راهبرد اقتصادی رهبر انقلاب در سخنرانی اخیر و دیدگاه کلی ایشان در ۵ سال اخیر دارد. روحانی همچنین در بخش دیگری از سخنان خود تأکید می‌کند: «مشکلات اقتصادی با بگیر و ببند حل نمی‌شود!» این در حالی است که مسبب اصلی وخامت اوضاع اقتصاد در شرایط حاضر، اولاً برجام نافرجام است و ثانیاً بی‌تدبیری برخی مدیران اقتصادی رهبر انقلاب در حراج میلیاردها دلار منابع ارزی کشور که هم‌اکنون دادگاه‌های آن در دستگاه قضایی در جریان است! کنار هم قرار دادن این واقعیات، شرایط تلخی را رقم می‌زند که بارها در سال‌های قبل شاهد آن بوده‌ایم: دولت در مقام بیانیه و حرف، برای تأیید سخنان رهبری سرز از نامی شناسند ولی در مقام عمل، غالباً راهی صدرصد خلاف آن می‌رود.

ادامه در صفحه ۱۲